

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200386
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019200386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členov senátu JUDr. Barbory Vrbovej a Mgr. Simony Kočišovej, PhD., v právnej veci žalobcu: MBL a. s., so sídlom Štefánikova 26, 040 01 Košice, IČO: 36 207 039, v zastúpení: JUDr. Michaela Töröková, advokátka, so sídlom 29. augusta 5, 811 08 Bratislava, IČO: 30 848 679, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Lakesidepark 2, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, IČO: 54 669 464, za účasti: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 05780/2019/SV/00239 zo dňa 15.01.2019, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I. Administratívne konanie

1. Mestská časť Bratislava – Karlová Ves ako príslušný stavebný úrad vydala podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“ alebo „stavebný zákon“), §7 ods. 2 písm. i) zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov a podľa čl. 67 Štatútu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy Opatrenie z 05.04.2018, ktorým podľa § 104 ods. 2 stavebného zákona overila pasport stavby a potvrdila existenciu zmeny dokončenej drobnej stavby spočívajúcej v stavebných úpravách „Ohradenie inžinierskej stavby – parkoviska“ na ulici A. B. X C. na pozemku registra „C“ parc. č. XXXX/X, kat. územie D. E., LV č. XXXX, parkovacia plocha je príhľadá k stavbe súp. č. XXXX, pozemok reg. „C“ parc. č. XXXX/X, kat. územie D. E. LV. Č. XXXX. (ďalej len „opatrenie“)

2. Proti uvedenému opatreniu podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa § 23 ods. 1, § 24 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) protest prokurátora, ktorému Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre svojim rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2018/69873/VAM z 01.10.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vyhovel a Opatrenie pre jeho rozpor so zákonom zrušil. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo rozhodnutím právneho predchodcu žalovaného, Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby (ďalej aj „ministerstvo“), č. 05780/2019/SV/00239 z 15.01.2019 zamietnuté a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie. (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“)

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ministerstvo sa stotožnilo s právnym názorom okresného úradu a tiež s právnym názorom okresnej prokurátorky, že stavebný úrad pri posudzovaní predmetnej stavby vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávnej právnej úvahy, a to predovšetkým vo väzbe na skutočnosť, či bolo v danom prípade možné neohlásenú drobnú stavbu overiť a potvrdiť jej realizáciu iba paspotom stavby, t. j. či v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky stanovené v príslušných ustanoveniach stavebného zákona. Z dikcie ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona vyplýva, že v prípade nepovolenej stavby je potrebné začať konanie o dodatočnom povolení stavby, avšak v danom prípade stavebný úrad postupoval v predmetnom konaní v rozpore so zákonom. Žalovaný v odôvodnení poukázal na to, že zo záznamu vykonaného štátneho stavebného dohľadu bolo zrejmé, že v prípade predmetnej nepovolenej stavby ide práve o takú drobnú stavbu, ktorej uskutočnenie by podliehalo stavebnému povoleniu, resp. ohláseniu. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné, aby stavebný úrad pri zistení nepovolenej stavby, na ktorú bolo potrebné ohlásenie alebo stavebné povolenie, začal postup v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) v spojení s § 88a ods. 1 stavebného zákona a mal vyzvať stavebníka na podanie žiadosti o dodatočné povolenie stavby a v určenej lehote predložiť doklady o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a osobitnými predpismi. Zároveň bol stavebný úrad povinný vlastníka nepovolenej stavby poučiť, že ak v určenej lehote tieto doklady nepredloží, alebo sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejnými záujmami, nariadi jej odstránenie. Postup stavebného úradu, pri ktorom určil, že má stavebník nepovolenej stavby urobiť v zmysle ust. § 104 ods. 2 stavebného zákona iba pasport stavby, nemá oporu v zákone, nakoľko pasport stavby sa v zmysle citovaného ustanovenia nariaďuje iba v prípade, kedy nie sú zachované doklady, z ktorých by bolo možné zistiť účel, pre ktorý bola stavba povolená, resp. stavba je určená účelu, pre ktorý je svojím stavebnotechnickým usporiadaním vybavená. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že sa aplikuje v prípade, keď sa doklady, a to hlavne projektová dokumentácia stavby, nezachovali, pričom sa vždy vychádza z predpokladu, že stavba bola riadne povolená a nejde o nepovolenú stavbu.

4. Z projektovej dokumentácie nachádzajúcej sa v spisovom materiáli jednoznačne vyplýva, ktorá časť oplotenia, resp. ohradenia parkoviska je pôvodná (betónový múr) a ktorá časť je nová, pričom v spisovom materiáli sa nenachádzajú potrebné doklady jednoznačne preukazujúce už pôvodnú existenciu oplotenia ako celku, ohraničujúceho celý predmetný pozemok, ktorý by bolo potrebné pasportizovať. V danom konkrétnom prípade sa však za sporné môžu považovať práve vlastnícke práva k dotknutým pozemkom a stavbe na nich zriadenej, čo vyplýva aj z vyjadrení vlastníka pozemku zastavaného nepovolenou stavbou, ktoré však stavebný úrad nemôže overiť pasportom stavby. Predmetná stavba nebola zriadená na pozemku vo vlastníctve stavebníka, pričom z vyjadrenia vlastníka pozemku vyplýva, že užívanie tohto pozemku nie je majetkovo právne vysporiadané, pričom osadenie stavby nebolo konzultované ani s ním, ani s vlastníkmi ďalších pozemkov, na ktorých je umiestnená. Taktiež právny predchodca žalovaného skonštatoval, že stavebný úrad pochybil, keď neposúdil stavbu ako celok, ale jej časti vyhodnotil oddelene. V prípade betónových prefabrikátov a osadenia bránky pre peších vyhodnotil, že sa nejedná o stavbu v zmysle § 43 stavebného zákona z dôvodu, že ich osadenie nevyžadovalo úpravu podkladu, pričom elektrickú posuvnú bránu pre vjazd automobilov vyhodnotil ako zmenu stavby existujúceho oplotenia, aj to len z dôvodu, že je napojená na inžiniersku sieť elektrickej energie a je konštrukčne spojená s existujúcim oplotením. Zo samotnej projektovej dokumentácie stavby - sprievodnej a technickej správy a jednotlivých výkresov jednoznačne vyplýva, že z architektonického hľadiska ide o drobnú stavbu, kde projekt rieši účelové ohradenie existujúcej spevnenej plochy parkoviska. Ako zo samostatnej technickej správy vyplýva, samonosné železobetónové dielce (betónové prefabrikáty) sú síce voľne položené na asfaltovej ploche parkoviska a nevyžadovali úpravu a kotvenie do podkladu, avšak sú navzájom spojené (previazané) oceľovými kvetináčmi, ktoré zabezpečujú celej konštrukcii vyššiu stabilitu. Do tejto konštrukcie sú umiestnené dva otvory – v jednom je bránka pre peších kotvená do samotnej konštrukcie ohradenia a v druhom je elektrická posuvná brána kotvená do existujúceho železobetónového múru. Z uvedeného tak vyplýva, že na ohradenie predmetného parkoviska boli použité stavebné výrobky a stavebné práce, pričom takto vzniknutú konštrukciu, ktorej prvky sú navzájom pevne prepojené a svojou váhou a objemom slúžiacie ako „základ“ pre ukotvenie bránky pre peších a zároveň plniace spolu s elektrickou posuvnou bránou a existujúcim betónovým múrom deklarovaný účel stavby, nemožno rozdrobiť na jednotlivé časti a posudzovať ich samostatne tak, ako to urobil stavebný úrad protestom napadnutým rozhodnutím. Stavebný úrad v danom prípade nesprávne určil aj okruh samotných účastníkov konania, nakoľko protestom napadnutým rozhodnutím potvrdzoval zmenu dokončenej drobnej stavby spočívajúcu v osadení elektrickej posuvnej brány.

Jestvujúci betónový múr, s ktorým je posuvná brána konštrukčne spojená a ktorý je súčasťou zmeny predmetnej stavby, sa nachádza na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X F. XXXX/X v k. ú. D. E.. Z uvedeného tak jasne vyplýva, že stavebný úrad v danom prípade nielen neuviedol všetky pozemky, ktorých sa predmetná zmena stavby týka, ale aj opomenul konať s vlastníkami pozemku parc. č. XXXX/X, čím došlo k porušeniu ich práv. Stavebný úrad nedostatočne zistil skutkový stav vecí, pretože v danom prípade bolo potrebné brať stavbu ohradenia parkoviska vo vzťahu k deklarovanej cieľu stavby ako celok a vzhľadom na skutočnosť, že sa jednalo o nepovolenú stavbu, nebolo možné povoliť predmetnú stavbu overením pasportu stavby a potvrdením existencie zmeny dokončenej drobnej stavby spočívajúcej v stavebných úpravách, ale len na základe dodatočného stavebného povolenia, ktoré musí byť v súlade so zákonom a vychádzať zo správnej právnej úvahy, pretože len v riadnom konaní o dodatočnom povolení stavby môže byť dostatočne prihliadnuté na ochranu práv a právom chránených záujmov dotknutých predmetnou stavbou.

II.

Rozsah a dôvody správnej žaloby
(Argumentácia žalobcu)

5. Žalobca sa včas podanou žalobou, pôvodne doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 13.03.2019, domáha preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/ a f/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a priznania práva na náhradu trov konania.

6. Žalobca úvodom namieťa, že rozhodnutie žalovaného (aj okresného úradu) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia vecí, ktoré spočíva v tom, že žalovaný ako i prvostupňový správny orgán na danú vec aplikovali nesprávnu právnu normu, a to ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona, napriek tomu, že žalobca žiadnu stavbu nepostavil. Stavebný úrad za stavbu považoval iba existujúce opltenie (spočívajúce v betónovom múre, ktorý ohradzuje časť parkoviska) a za zmenu tejto stavby považoval osadenie elektrickej posuvnej brány na existujúce opltenie (t. j. na starý betónový múr ohradzujúci časť parkoviska). Opltenie spočívajúce v starom betónovom múre, ktorý ohradzuje časť parkoviska, sa na parkovisku nachádzalo už v čase, keď žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnej stavbe (teda nejedná sa o novú stavbu). Nakoľko bol žalobca rušený v pokojnom užívaní parkoviska, umiestnil po obvode časti parkoviska betónové kvetináče a bránku pre peších, pričom tieto prvky nespádajú pod definíciu stavby, a na existujúce opltenie (starý betónový múr) žalobca upevnil elektrickú posuvnú bránu slúžiacu pre vjazd automobilov (týmto došlo k stavebnej úprave drobnej stavby – zmene drobnej stavby – starého betónového múru.) Správne orgány oboch stupňov za stavbu považovali aj flexibilné betónové prefabrikáty (bloky) slúžiace na umiestnenie ocelových kvetináčov s rastlinami, ktoré sú len voľne položené na zemi (parkovisku), a ktoré nie sú pevne spojené so zemou ani so žiadnou stavbou, a nie sú ani inak k zemi upevnené, a na polozenie ktorých sa nevyžadovala žiadna úprava podkladu ani žiadne stavebné práce.

7. Žalobca sa nestotožňuje so záverom žalovaného a má za to, že pojem stavba nie je možné vykladať z hľadiska účelu (ako to urobili správne orgány), ale je potrebné vychádzať z toho, či sú dané základné vlastnosti stavby uvedené v ust. § 43 ods. 1 stavebného zákona. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia žalobca uviedol, že stavby nie sú definované podľa účelu. Z uvedeného dôvodu skutočnosť, že kvetináče, ktoré žalobca položil po obvode časti parkoviska a ohradil nimi časť parkoviska, ovplyvňujú spôsob užívania tejto plochy, neznamena, že sa jedná o stavbu, pretože nespĺňajú základné vlastnosti stavby a nevyhovujú definícii stavby podľa ust. § 43 ods. 1 stavebného zákona. Žalobca uviedol, že položením kvetináčov po obvode časti parkoviska nebol zmenený spôsob užívania tejto plochy (parkoviska), tak ako to tvrdia správne orgány, pretože predmetná plocha (parkovisko) bola vždy a aj je využívaná ako parkovisko. Žalobca má za to, že výklad pojmu stavba zo strany správnych orgánov nemôže obstáť, pretože ak by sa stavba mala vykladať podľa účelu, tak stavbou by musel byť aj napr. živý plot (slúži na účely ohradenia plochy), alebo napr. aj lavičky voľne položené po obvode plochy parkoviska. Vytýkal žalovanému, že nesprávne stotožňoval ohradenie s opltením. Z uvedeného dôvodu nebol žalobca na polozenie kvetináčov po obvode časti parkoviska povinný žiadať o stavebné povolenie ani preukazovať právo k pozemku v zmysle § 139 ods. 1 stavebného zákona.

8. Žalobca taktiež zastáva názor, že nie je možné uložiť odstránenie kvetináčov predstavujúcich hnutelnú vec z povrchu parkoviska, tak isto ako nemôže žalobcovi nariadiť ani odstránenie akýchkoľvek iných hnutelných vecí z vlastnej stavby. Žalobca má za to, že správne orgány nemali pri posudzovaní

stavby prihladať na kvetináče voľne položené po obvode časti parkoviska. Považoval za irelevantné, z čoho sú kvetináče vyrobené, teda, že sa jedná o oceľové kvetináče nachádzajúce sa v betónových prefabrikátoch.

9. Žalovaný dospel k nesprávnemu záveru aj v tom smere, že ust. § 104 ods. 2 stavebného zákona sa môže aplikovať len v prípade, keď sa doklady, a to hlavne projektová dokumentácia stavby nezachovali, pričom sa vždy vychádza z predpokladu, že stavba bola riadne povolená a nejde o nepovolenú stavbu. Z ust. § 104 ods. 2 vyplýva, že vyhotovenie pasportu stavby môže stavebný úrad nariadiť aj v prípade, ak dokumentácia nebola vyhotovená vôbec, t. j. nie len vtedy, ak sa nezachovala, ako to nesprávne uviedol žalovaný. Zo žiadneho ustanovenia stavebného zákona nevyplýva povinnosť žiadať o vydanie stavebného povolenia na polozenie huteľnej veci, ktorá nie je stavbou na vlastnú inžiniersku stavbu – parkovisko. Keďže betónové prefabrikáty s oceľovými kvetináčmi nie sú stavbou nemohli byť dotknuté ani porušené žiadne práva vlastníka pozemku, na ktorom je umiestnené parkovisko. Na polozenie kvetináčov po obvode časti parkoviska nie je potrebné preukazovať právo k pozemku podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Pri opačnom výklade, t. j. výklade správnych orgánov oboch stupňov, by totiž bolo nutné dospieť k záveru, že pri položení akejkoľvek huteľnej veci na plochu parkoviska by vlastníkom parkoviska bol nútený preukazovať právo k pozemku podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona.

10. Žalovaný ďalej namieta, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. V danom prípade žalovaný vychádza z takého skutkového stavu, akoby žalobca vybudoval drobnú stavbu - oplotenie parkoviska. Takýto skutkový stav je však podľa názoru žalobcu v rozpore s administratívnym spisom, z ktorého vyplýva, že ohradenie parkoviska nebolo realizované vybudovaním nového oplotenia, ale bolo vykonané tak, že naň boli voľne položené kvetináče s rastlinnou výsadbou, teda nedošlo k vybudovaniu stavby oplotenia – nejednalo sa teda o nepovolenú stavbu oplotenia pozemku. Taktiež z administratívneho spisu nevyplýva, že by bolo možné v danom prípade za sporné považovať vlastnícke práva k dotknutým pozemkom a stavbe na nich zriekenej, ako to nesprávne konštatoval žalovaný. Stavebný úrad pasportom neoveril žiadne sporné vlastnícke práva, a preto tvrdenie žalovaného, že sporné vlastnícke práva k dotknutým pozemkom stavebný úrad nemôže overiť pasportom stavby, postráda logiku. Žalobca nezriadil na pozemku stavbu a na polozenie kvetináčov po obvode parkoviska nie je podľa názoru žalobcu potrebné preukazovať právo k pozemku podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Žalobca vytýkal žalovanému, že jeho konštatácia o tom, že ak teda stavebný úrad potvrdil „existenciu zmeny dokončenej drobnej stavby“ spočívajúcej len v doplnení o elektrickú posuvnú bránu, tak potom možno predpokladať, že zvyšná časť parkoviska nie je oplotená, resp. ohradená a je teda naďalej voľne prístupná, nemá oporu v administratívnom spise. Zo spisovej dokumentácie je zrejmé, že zvyšná časť parkoviska nebola oplotená, ale bola ohradená inak ako vybudovaním stavby, a to takým spôsobom, že na ňu boli položené betónové prefabrikáty s kvetináčmi a rastlinami, ktoré neplnia funkciu plotu a nepredstavujú drobnú stavbu, avšak zabraňujú neoprávnenému vstupu cudzích motorových vozidiel na parkovisko patriace žalobcovi.

11. Žalobca uvádza, že nepostavil žiadnu stavbu, zvyšnú časť parkoviska neoplotil, a preto nebol povinný žiadať o stavebné povolenie, pričom v prípade betónových prefabrikátov s kvetináčmi nebol povinný ani k ohláseniu, keďže fakticky išlo iba o polozenie huteľných vecí na asfaltový povrch parkoviska, čo si nevyžiadalo žiadnu úpravu povrchu parkoviska ani pozemku, na ktorom je parkovisko umiestnené.

12. Záverom žalobca namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre jeho nezrozumiteľnosť v tej časti, kde žalovaný uvádza, že predmetná stavba pozostáva zo stavebných výrobkov, na osadenie ktorých boli potrebné stavebné práce. V danom prípade žalobca nevykonal žiadne stavebné práce a nepostavil žiadnu stavbu zo stavebných výrobkov. Na polozenie betónových prefabrikátov s kvetináčmi neboli potrebné žiadne stavebné práce a tieto nie sú upevnené ani k zemi ani k žiadnej existujúcej stavbe. V tej súvislosti poukázal na bod 2.8 Sprievodnej technickej správy Pasport stavby 02/2018 vypracovanej G. H. D., I., z ktorej vyplýva, že konštrukcia ohradenia je tvorená zo samostatných železobetónových dielcov bez nutnosti kotvenia k podkladu. Z vykonaného štátneho stavebného dohľadu jednoznačne vyplynulo, že predmetné betónové bloky s bráničkou nie sú stavbou v zmysle § 43 stavebného zákona, a že inštalácia elektrickej posuvnej brány je zmenou existujúcej stavby oplotenia v rozsahu stavebných úprav. Čím mal žalovaný za preukázané, že betónové bloky s bráničkou pre peších ukotvenou do týchto kvetináčov sú stavbou, nie je z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného zrejmé.

III.

Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 31.05.2019, so žalobou žalobcu v plnom rozsahu nesúhlasí. Má za to, že rozhodnutie žalovaného, ako aj postup, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia žalovaného, je v súlade so zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými predpismi. K námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení uviedol, že stavebný úrad už pri výkone štátneho stavebného dozoru zistil, že sa v danom prípade jedná o nepovolenú stavbu, a že ide práve o takú drobnú stavbu, ktorej uskutočnenie by podliehalo stavebnému povoleniu, resp. ohláseniu (časť – elektrická brána), pričom z dikcie § 88a ods. 1 jasne vyplýva, že v prípade nepovolenej stavby je potrebné začať konanie o dodatočnom povolení stavby. To znamená, že stavebný úrad z vlastného podnetu vyzve vlastníka stavby na predloženie dokladov o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, a zároveň posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe doložených záväzných stanovísk. Konanie o dodatočnom povolení stavby sa vzťahuje aj na jednoduché stavby a ich zmeny určené stavebným úradom na ohlásenie, ak ich stavebník začal uskutočňovať bez ohlásenia. Žalovaný zdôraznil, že účelom konania o dodatočnom povolení stavby je následné zhojenie závažnej chyby, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka pod podmienkou preukázania skutočností, že ďalšia existencia nepovolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, pričom dôkazné bremeno je na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. V uvedenom konaní musí vlastník nepovolenej stavby postavenej na cudzom pozemku preukázať, že má k pozemku „iné právo“ v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) a b) stavebného zákona, a to aj v prípade, kedy by stavebník riadne ohlásil stavebnému úradu zamýšľaný zámer, teda zriadenie drobnej stavby alebo jej zmenu na cudzom pozemku. V zmysle § 57 ods. 1 stavebného zákona by musel podľa § 5 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, k tomuto ohláseniu pripojiť aj doklad preukazujúci vlastnícke alebo iné právo k pozemku. Žalovaný dal do pozornosti, že predmetná stavba nebola zriadená na pozemku vo vlastníctve žalobcu (stavebníka), pričom z vyjadrenia vlastníka pozemku vyplýva, že užívanie tohto pozemku nie je majetkovo právne vysporiadané, pričom osadenie stavby nebolo konzultované ani s ním, ani s vlastníkmi ďalších pozemkov, na ktorých je stavba umiestnená. Táto skutočnosť bola stavebnému úradu známa už od vykonania štátneho stavebného dohľadu. Avšak aj v prípade, že predmetná stavba je vo vlastníctve žalobcu na základe doložených dokladov v spisovom materiáli, uvedené nič nemení na skutočnosti, že v prípade povolenia drobnej stavby alebo jej zmeny je potrebný súhlas vlastníkov pozemkov. Aj z tohto dôvodu považuje žalovaný za opodstatnené, aby stavebný úrad v danom konkrétnom prípade začal konanie o dodatočnom povolení stavby, pretože len tak môže zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania v zmysle zákona. Následne tak postup stavebného úradu, pri ktorom určil, že žalobca ako vlastník nepovolenej stavby má urobiť v zmysle § 104 ods. 2 stavebného zákona iba pasport stavby, nemá oporu v zákone, pretože pasport stavby sa v zmysle uvedeného ustanovenia nariaďuje iba v prípade, keď nie sú zachované doklady, z ktorých by bolo možné zistiť účel, na ktorý bola stavba povolená, resp. že stavba je určená na účel, pre ktorý je svojím stavebnotechnickým usporiadaním vybavená.

14. V súvislosti s námietkou žalobcu, že žalovaný mal rozlišovať medzi oplotením a ohradením parkoviska, a či zvyšná časť parkoviska je ohradená drobnou stavbou, oplotením alebo hnutel'nou vecou, ktorá definíciu stavby nespĺňa žalovaný uviedol, že určenie charakteru stavby nie je možné vykonávať izolovane podľa jednotlivých odsekov príslušných ustanovení stavebného zákona, ale je potrebné ju posudzovať v celku a vo vzájomných súvislostiach s ďalšími podmienkami, najmä s hľadiska jej účelu. Zo samotného stavebnotechnického opisu stavby a jednotlivých výkresov je zrejmé, že predmetná stavba pozostáva zo stavebných výrobkov, na osadenie ktorých boli potrebné stavebné práce, pričom sú tieto výrobky navzájom funkčne a stavebnotechnicky previazané, aby mohli spolu ako celok spĺňať deklarovaný účel drobnej stavby. Zriadenie elektronickej posuvnej brány bez toho, aby tvorila jeden celok s betónovým múrom, betónovými prefabrikátmi s kvetináčmi a bráničkou pre peších by nemalo zmysel a nemohlo by tak dôjsť k naplneniu žalobcom (stavebníkom) deklarovanému účelu stavby. Ohradenie parkoviska za účelom zabránenia vstupu tretích osôb je potrebné podľa názoru žalovaného posudzovať ako celok a nemožno ju deliť na jednotlivé časti a tie následne vyhodnocovať oddelene tak, ako to urobil stavebný úrad.

15. Žalovaný v súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne skutočnosti, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, čím mal tento za preukázané, že betónové bloky s bráničkou pre peších ukotvenou do týchto kvetináčov sú stavbou, žalovaný uvádza, že už zo samotnej projektovej dokumentácie stavby, sprievodnej a technickej správy a z jednotlivých výkresov jednoznačne vyplýva, že z architektonického hľadiska ide o drobnú stavbu, kde projekt rieši účelové ohradenie existujúcej spevnenej plochy parkoviska. Taktiež mal žalovaný za to, že stavebný úrad v danom prípade určil nesprávne aj okruh samotných účastníkov konania, pretože protestom napadnutým opatrením

potvrďoval zmenu dokončenej drobnej stavby spočívajúcu v osadení elektrickej posuvnej brány. Jestvujúci betónový múr, s ktorým je posuvná brána konštrukčne spojená a ktorý je súčasťou zmeny predmetnej stavby, sa nachádza na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X F. XXXX/X v kat. území D. E.. Stavebný úrad tak nielenže neuviedol všetky pozemky, ktorých sa predmetná zmena stavby týka, ale aj opomenul konať s vlastníkami pozemku parc. č. XXXX/X, čím došlo k porušeniu ich práv.

16. Žalovaný postup ako aj napadnuté rozhodnutie považuje za súladný so zákonom, poukazujúc, že všetky skutočnosti týkajúcej sa danej veci sú podrobne odôvodnené v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Námietky uvedené v žalobe nepreukazujú nezákonnosť postupu a vydaného citovaného rozhodnutia žalovaného a tiež neodôvodňujú zrušenie rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Ďalší účastník sa vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.05.2019 stotožnil s obsahom a argumentáciou uvedenou v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov. Poukázal na to, že pozemky, na ktorých sa nachádza parkovacia plocha, nie sú vo vlastníctve žalobcu a ten si ju ohradil bez súhlasu vlastníkov pozemkov. Z rozhodnutia o prípustnosti stavby ATÚ – Automatickej telefónnej ústredne zo dňa 28.06.1971 vydaného Odborom výstavby Obvodného národného výboru Bratislava, Karlová Ves – Devín totiž nevyplýva, že súčasťou tejto stavby je aj plocha príľahlá, na ktorej sa nachádza oplotená asfaltová plocha. Z listín predložených žalobcom nie je jednoznačné, že by asfaltová plocha vybudovaná na pozemkoch registra „C“ parc.č.XXXX/X, XXXX/X F. XXXX/X, k.ú. D. E. bola celá súčasťou stavby automatickej telefónnej ústredne. Má za to, že stavbu oplotenia je potrebné posudzovať ako celok, lebo len tak tvorí fungujúci a funkčný celok, ktorý takto slúži svojmu účelu. Je presvedčený o potrebe stavbu oplotenia riešiť v súlade s ust. § 88a stavebného zákona. Opatrenie Mestskej časti Bratislava – Karlová Ves považuje za odporujúce právnej úprave a jeho vydaním došlo k porušeniu stavebného zákona. Ďalej uviedol, že správny orgán vo svojom rozhodnutí riadne zhrnul okolnosti prípadu odcitoval ustanovenia zákonov, ktorými sa riadil a svoje rozhodnutie na ich základe riadne odôvodnil. V zmysle § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre sa posudzuje dôvodnosť protestu, t. j. či je opatrenie konajúceho stavebného úradu príslušnej mestskej časti v súlade alebo v rozpore so zákonom v nadväznosti na vydaný protest prokurátora. Žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov obsahujú riadne odôvodnenie opierajúce sa o platnú právnu úpravu, podložené potrebnými ustanoveniami zákonov, predpisov, preto sa ďalší účastník stotožnil s ich argumentáciou. Opatrenie stavebného úradu považuje za nezákonné, vydané v rozpore s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, predovšetkým ustanoveniami stavebného zákona a zákona o správnom konaní. Na základe uvedeného opierajúc sa o argumentáciu z protestu prokurátora a napadnutých rozhodnutí žiada rozhodnutie o vyhovení protestu ako vecne správne potvrdiť.

18. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného ako i ďalšieho účastníka konania nesúhlasil s tým, že z jeho strany malo dôjsť k vedomému odignorovaniu zákona, resp. k porušeniu zákona. Žalobca konal v súlade s pokynom stavebného úradu, ktorý vyplýval z vykonaného štátneho stavebného dohľadu a splnil všetky určené podmienky. Orgán štátneho stavebného dohľadu vyhodnotil, že betónové prefabrikáty spolu s bránkou slúžiacou pre vstup osôb nevyžadovali úpravu podkladu, a teda že sa nejedná o stavbu v zmysle § 43 stavebného zákona. Elektrickú posuvnú bránu vyhodnotil ako zmenu stavby existujúceho oplotenia spočívajúcu v rozsahu stavebných úprav: doplnenie existujúceho oplotenia o elektrickú posuvnú bránu, ktorá bola pripojená na inžiniersku sieť elektrickej energie a konštrukčne spojená s existujúcim oplotením, na ktorú sa vyžaduje ohlásenie. Žalobca konal v dobrej viere a v súlade s pokynom vyplývajúcim z vykonaného štátneho stavebného dohľadu. Taktiež uviedol, že predmetná asfaltová plocha nie je zapísaná v katastri nehnuteľností, keďže sa jedná o súčasť budovy, a nie o samostatnú vec, ktorá by sa zapisovala do katastra nehnuteľností. Uvedené však nič nemení na situácii, že vlastníkom asfaltovej plochy (ktorá sa označuje aj ako parkovisko) je žalobca. Poukázal na technickú správu z roku 1971, z ktorej vyplýva, že oporný múr - betónová stena bola postavená spolu so stavbou automatickej telefónnej ústredne. Z uvedeného tak vyvodil, že žiadnu stavbu na pozemku vo vlastníctve ďalšieho účastníka nepostavil. Taktiež sa nestotožnil s tvrdením žalovaného ohľadom pasportu stavby, pričom má za to, že jeho tvrdenie nemá oporu v § 104 ods. 2 stavebného zákona. V súvislosti s kvalifikáciou predmetnej stavby žalovaným žalobca uviedol, že na položení betónových prefabrikátov s kvetináčmi neboli potrebné žiadne stavebné práce a tieto nie sú upevnené ani k zemi ani k žiadnej existujúcej stavbe. Samotná skutočnosť, že prefabrikáty s kvetináčmi sú z betónu neznamená, že sa jedná o stavbu. Zotrvával na názore, že žalovaný nijako nevysvetlil, prečo by sa malo jednať o drobnú stavbu aj v prípade hnutelných vecí, ktoré nie sú pevne spojené so zemou ani s existujúcou stavbou. Účelové hľadisko (t. j., že sa má jednať o ohradenie asfaltovej plochy) v tomto prípade nemôže podľa názoru žalobcu obstáť, pretože tento účel je možné dosiahnuť aj inak, ako postavením drobnej stavby oplotenia. Ohradením asfaltovej plochy – parkoviska spôsobom, kedy nedošlo k postaveniu novej stavby,

sa nijakým spôsobom nedotýka pozemkov, ktoré sú od roku 1971 zastavané stavbou Automatickej telefónnej ústredne. Z uvedeného dôvodu vlastnícke ani iné práva vlastníkov pozemkov nemohli byť ohrozené asfaltovou plochou – parkoviska spôsobom, ktorý učinil žalobca, dotknuté.

19. Vo vzťahu k vyjadreniu ďalšieho účastníka, žalobca uviedol, že asfaltová plocha je súčasťou budovy a žalobca ju nadobudol spolu s budovou na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 24.03.2010. Nevidí dôvod na to, aby mal mať súhlas vlastníkov pozemkov na ohradenie vlastnej stavby (asfaltovej plochy) hnutelnými vecami, teda spôsobom, kedy nedošlo k postaveniu stavby, ani k úprave podkladu. Žalobca neohradil pozemky, ale vlastnú stavbu, a to tak, že na ňu umiestnil hnutelné veci, t. j. bez úpravy podkladu.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

20. Správny súd v Bratislave bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 151/2022 Z. z.“) a svoju činnosť začal od 1. júna 2023.

21. V zmysle ust. § 3 ods. 3 písm. b/ zák. č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prešiel od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.

22. Podľa ust. § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

23. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

24. Podľa ust. § 23 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z., prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

25. Podľa § 23 ods. 4 zák. č. 153/2021 Z. z., konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či správnym aktom orgánu verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a) bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

26. Podľa § 24 ods. 7 zák. č. 153/2021 Z. z., ak nadriadený orgán zistí dôvodnosť protestu, rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

27. Podľa § 24 ods. 11 zák. č. 153/2021 Z. z., proti rozhodnutiu o proteste sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad, ak v odseku 12 nie je ustanovené inak.

28. Podľa § 24 ods. 13 zák. č. 153/2021 Z. z., na konanie o proteste prokurátora proti rozhodnutiu alebo opatreniu a na konanie o odvolaní a rozklade sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní,9h) ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 55 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení platnom v rozhodnom čase, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

30. Podľa § 55 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb., ohlásenie stavebnému úradu postačí

a) pri jednoduchej stavbe, jej prístavbe a nadstavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí,
b) pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie;

c) pri stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby, nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby, nemení sa spôsob užívania stavby a neohrozujú sa záujmy spoločnosti;

d) pri udržiavacích prácach, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, požiarne bezpečnosť stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie a pri všetkých udržiavacích prácach na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou,

- e) pri stavbách elektronických komunikačných sietí (nosiče telekomunikačných zariadení) umiestňovaných na existujúcich objektoch, ktoré nepresahujú výšku 6 m, šírku 2,5 m a nezasahujú do nosných konštrukcií stavby,
- f) pri prízemných stavbách elektronických komunikačných sietí, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 4,5 m,
- g) pri výmene alebo dopĺňaní telekomunikačných zariadení na existujúcich stavieb elektronických komunikačných sietí, keď nedôjde k zmene stavby,
- h) pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 57 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb., stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

32. Podľa § 57 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb., stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak. Ohlásenú reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², môže stavebník začať uskutočňovať len do jedného roka odo dňa doručenia oznámenia stavebného úradu stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu.

33. Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zák. č. 50/1976 Zb., stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

34. Podľa § 88a ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb., ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

35. Podľa § 139b ods. 8 písm. b) zák. č. 50/1976 Zb., za drobné stavby sa považujú aj oplotenie.

V.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

36. Úvodom správny súd poukazuje na to, že „úlohou prokuratúry v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. je chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Túto pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori podľa § 4 ods. 1 písm. c) a e) uvedeného zákona, okrem iného, uplatňovaním svojich oprávnení v konaní pred súdmi a dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Prokurátor vykonáva dozor podľa § 21 ods. 1 písm. a) prvého bodu uvedeného zákona preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a uplatňuje ho protestom [§ 22 ods. 1 písm. a) uved. zákona]. (V tu preskúmanej veci podľa § 21 ods. 1 písm. a) druhého bodu uvedeného zákona. pozn. správneho súdu) Prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedených v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. (§ 23 ods. 1 uvedeného zákona). Účastníkmi tohto konania sú podľa § 24 ods. 2 tohto zákona tí, ktorí boli alebo mali byť účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie. V zmysle § 24 ods. 14 cit. zákona ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu správnu žalobu podľa Správneho súdneho poriadku. Z citovaných právnej úpravy vyplýva, že prokurátor pri podaní protestu vykonáva svoje verejnomoenské oprávnenie, ktoré mu priznáva zákon o prokuratúre. Toto

verejnomočenské oprávnenie vykonáva vo vlastnom mene, v rámci vykonávania zákonom vymedzenej pôsobnosti (§ 3, § 4 ods. 1, § 21 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z.) zákonom ustanovenými prostriedkami - protestom prokurátora (§ 23 a 24 tohto zákona). Konanie o proteste prokurátora nie je konaním o subjektívnom práve účastníka konania, ale je len osobitným formalizovaným postupom, v ktorom orgán verejnej správy koná o proteste prokurátora (§ 24 ods. 14 cit. zákona). Ide v podstate o špecifické prieskumné konanie, ktoré vytvára orgánom verejnej správy priestor na odstránenie nezákonnosti rozhodnutia, ktorú im prokurátor v proteste vytýka“. (bližšie pozri rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Ssk/140/2022 z 19.12.2022)

37. Správny súd v zmysle uvedeného pri otázke prípustnosti prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného vychádzal z požiadavky zakotvenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá nemôže byť závislá od toho, v akom type správneho konania (v rámci riadneho, mimoriadneho, resp. v rámci špecifického prieskumného konania) sa rieši namietaná nezákonnosť administratívneho rozhodnutia, opatrenia alebo postupu správneho orgánu predchádzajúceho ich vydaniu, pričom tieto vzhľadom na svoju povahu nemôžu byť vylúčené z právomoci správnych súdov ani z predmetu správneho súdnictva. Preto predmetom súdneho prieskumu zákonnosti môže byť právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, v ktorom bolo vyhovené protestu prokurátora. Pri súdnom prieskume je však podstatné posúdiť, či dôvody uvedené v proteste prokurátora, ktorému bolo správnym orgánom vyhovené, nevybočujú z rámca zákona, a teda, či malo alebo nemalo byť protestu prokurátora vyhovené. Správny súd sa preto pri prieskume zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí zamerá predovšetkým na posúdenie otázky, či došlo alebo nedošlo vydaním Opatrenia k porušeniu stavebného zákona.

38. Správny súd z obsahu spisu zistil, že stavebný úrad vykonal na podnet okresnej prokurátorky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, odboru poriadkovej polície, ako i na základe podnetu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, odboru dopravnej polície, dňa 01.12.2017 štátny stavebný dozor, z ktorého vyhotovil záznam. Stavebný úrad následne listom č. KV/SU/2873/2017/24020/HK zo dňa 14.12.2017 oznámil okresnej prokurátorky aj ostatným účastníkom konania výsledok realizovaného štátneho stavebného dohľadu. Orgán štátneho stavebného dohľadu vyhodnotil, že betónové prefabrikáty spolu s brámkou slúžiacou pre vstup osôb nevyžadovali úpravu podkladu, a teda, že nejde o stavbu v zmysle § 43 stavebného zákona. Elektrickú posuvnú bránu vyhodnotil ako zmenu stavby existujúceho oplotenia spočívajúcu v rozsahu stavebných úprav: doplnenie existujúceho oplotenia o elektrickú posuvnú bránu, ktorá bola pripojená na inžiniersku sieť elektrickej energie a konštrukčne spojená s existujúcim oplotením, na ktoré stavebné úpravy bolo potrebné ohlásenie stavebnému úradu v zmysle § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona. Z toho dôvodu bude stavebník predvolaný na konanie o správnom delikte a v zmysle § 104 ods. 2 stavebného zákona nariadiť stavebníkovi vyhotovenie zjednodušenej dokumentácie (pasport stavby), ktorá bude overená stavebným úradom.

39. Mestská časť Bratislava – Karlová Ves ako príslušný stavebný úrad svojim opatrením č. KV/SU/36/2018/6280/HK z 05.04.2018 overila pasport stavby a potvrdila existenciu zmeny dokončenej drobnej stavby spočívajúcej v stavebných úpravách. Zároveň dala na vedomie, že na uskutočnené stavebné úpravy sa nevyžaduje od stavebného úradu dodatočné povolenie v zmysle § 88a stavebného zákona ani iné opatrenie stavebného úradu, nakoľko na ich uskutočnenie by v zmysle § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona postačovalo ohlásenie stavebnému úradu. Prokurátorka okresnej prokuratúry vo svojom proteste proti uvedenému opatreniu identifikovala rozpor protestom napadnutého opatrenia najmä s § 55 ods. 1, 2, § 57 ods. 1, § 88a ods. 1 stavebného zákona, a § 3 ods. 1, 2, 5, 7 správneho poriadku.

40. Zo zistení vyplývajúcich z vykonaného štátneho stavebného dohľadu je zrejmé, že žalobca realizoval zmenu stavby existujúceho oplotenia spočívajúcu v rozsahu stavebných úprav: doplnenie existujúceho oplotenia o elektrickú posuvnú bránu, ktorá bola pripojená na inžiniersku sieť elektrickej energie a konštrukčne spojená s existujúcim oplotením bez ohlásenia stavebnému úradu a bez toho, aby mal písomne oznámené od stavebného úradu, že proti stavebným úpravám nemá námietky. Žalobca teda konal v rozpore s § 57 ods. 1 a 2 stavebného zákona.

41. Úprava stavebného konania je založená na zásade, že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy. Ohlásenie je zjednodušená forma administratívneho postupu, ktorý predchádza vykonaniu stavebnej úpravy drobnej stavby, na ktorú nadväzuje aj zákonná úprava postupu stavebných úradov po zistení existencie nepovolenej stavby, t. j. stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo bez ohlásenia príslušnému stavebnému úradu podľa § 88a stavebného zákona. Vychádzajúc z § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez písomného oznámenia stavebnému úradu podľa § 57 ods.

2 stavebného zákona pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; stavebný úrad nenariadi odstránenie stavby iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom. Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je dodatočné zhojenie obídienia správneho konania, v rámci ktorého príslušný správny orgán skúma podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre zhotovenie konkrétnej stavby a jej následná legalizácia. V rámci skúmania týchto podmienok sa v prípade chýbajúceho ohlásenia skúma, či existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom. Na základe ohlásenia stavebný úrad skúma, či ide o drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce podľa kritérií určených v § 55 ods. 2 a § 139b stavebného zákona, či ich realizáciou nedôjde k zásahom do vlastníckych práv alebo iných práv a právom chráneným záujmom iných osôb a či nebudú ohrozené verejné záujmy, či nebudú porušené všeobecne záväzné právne predpisy, prihliada pritom najmä na umiestnenie, stavebnotechnické vyhotovenie, účel užívania stavby a jej vplyv na životné prostredie, pričom vychádza najmä z ustanovení vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie. Nemožno prehliadnuť požiadavku § 57 ods. 1 stavebného zákona, ktorá výslovne dáva stavebnému úradu právo určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

42. V danej veci však stavebný úrad na podklade vykonaného štátneho stavebného dohľadu podľa § 104 ods. 2 stavebného zákona overil pasport stavby vzťahujúci sa výlučne len na osadenie elektrickej posuvnej brány slúžiacej pre vjazd automobilov ako zmeny dokončenej drobnej stavby existujúceho oplotenia. Navyše nepovažoval za nutné dodatočne povoliť stavbu podľa § 88a stavebného zákona, pretože na jej uskutočnenie by v zmysle § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona postačovalo ohlásenie stavebnému úradu.

43. Overenie pasportu stavby nahrádza dokumentáciu overenú v stavebnom konaní alebo pri ohlásení drobnej stavby a je platným právnym dokladom, resp. dokumentáciou pre uvedenú stavbu. Tento inštitút sa využíva na dodatočné zabezpečenie chýbajúcej dokumentácie k stavbám (nie dodatočnú legalizáciu stavieb), ktoré boli zrealizované pred rokmi, nie však bez stavebného povolenia alebo ohlásenia (teda nejde v takom prípade o tzv. „čierne stavby“) a nepodarilo sa zachovať napríklad ich pôvodnú projektovú dokumentáciu alebo podklad k osvedčeniu účelu stavby. Inými slovami, vydanie pasportu k stavbe postavenej bez stavebného povolenia alebo bez jej ohlásenia, nemá účinky legalizácie takejto stavby, resp. vydania dodatočného stavebného povolenia alebo vyjadrenia stavebného úradu, že nemá námietky k neohlásenej stavbe. V prejednávanom prípade tým, že stavebná úprava drobnej stavby (pôvodného železobetónového múru), ku ktorej sa nezachovala pôvodná dokumentácia, nebola zo strany stavebníka stavebnému úradu v súlade so stavebným zákonom ohlásená, nebolo možné postupovať podľa § 104 ods. 2 stavebného zákona a nahradiť pôvodnú dokumentáciu k existujúcemu oploteniu (železobetónový múr) overením pasportu a potvrdením existencie zmeny dokončenej drobnej stavby spočívajúcej v stavebných úpravách.

44. Z vyššie uvádzaných dôvodov má správny súd za to, že Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky ako i Ministerstvo dopravy a výstavby SR, sekcia výstavby postupovali v súlade so zákonom, keď dospeli k záveru, že bolo potrebné protestu prokurátora vyhovieť a opatrenie mestskej časti Bratislava – Karlová Ves o overení pasportu stavby a o potvrdení existencie zmeny dokončenej drobnej stavby spočívajúce v stavebných úpravách, ako rozporné so zákonom zrušiť. Dôvody uvádzané prokurátorkou v samotnom proteste ako i dôvody, ktoré viedli žalované správne orgány k zrušeniu opatrenia stavebného úradu, nevybočujú z rámca stavebného zákona a je dôvodná požiadavka na dôslednom dodržiavaní stavebného zákona v jeho ustanoveniach týkajúcich sa riadneho procesného postupu, ktorý nasleduje po zistení nelegálnej stavby (stavebných úprav) podliehajúcej ohláseniu.

45. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že pokiaľ by si žalobca splnil ohlasovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 57 ods. 1 stavebného zákona a svoj zámer, ktorý realizoval tým, že bez úpravy podkladu voľne položil betónové prefabrikáty s kvetináčmi, medzi ktoré bola osadená a na prefabrikáty pripevnená bránka slúžiaca pre vstup osôb a taktiež bola medzi existujúcim oplotením a betónovým prefabrikátom osadená a na tieto pripevnená elektrická posuvná brána slúžiaca pre vjazd automobilov a zároveň bola táto brána napojená na elektrickú energiu zo stavby – Polyfunkčný objekt s automatickou telefónnou ústredňou na ulici A. B. X E. C., stavba so súp. č. XXX, pozemok reg. „C“ parc. č. XXXX/X, XXXX/X kat územie D. E., LV č. XXXX („Zámer“), by stavebnému úradu ohlásil, ten by v zákonom stanovenom rozsahu skúmal, či ide o drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce podľa kritérií uvedených v § 55 ods. 2 a § 139b stavebného zákona, taktiež či ich realizáciou nedôjde k zásahom do vlastníckych práv alebo iných práv a právom chráneným záujmom iných osôb a či nebudú ohrozené verejné záujmy, či nebudú porušené všeobecne záväzné právne predpisy, prihliadajúc pritom

najmä na umiestnenie, stavebnotechnické vyhotovenie, účel užívania stavby a jej vplyv na životné prostredie, pričom by vychádzal najmä z ustanovení vyhlášky č. 532/2002 Z. z. t., j posudzoval by zámer žalobcu ako celok. Správny súd sa v otázke posúdenia už zrealizovaného zámeru stavebníka ako celku z vyššie uvedených dôvodov plne stotožnil s názorom žalovaného. Pre posúdenie stavby ako celku je rozhodujúca skutočnosť, že voľne položené železobetónové dielce (betónové prefabrikáty) sú navzájom previazané oceľovými kvetináčmi, ktoré zabezpečujú celej konštrukcii vyššiu stabilitu. Do tejto konštrukcie sú umiestnené dva otvory v jednom je bránka pre peších kotvená do samotnej konštrukcie ohradenia a v druhom je elektrická posuvná brána kotvená do existujúceho železobetónového múru. Len na dôvažok dáva správny súd do pozornosti, že pre účely stavebného zákona ustanovenie § 139b ods. 8 písm. b) zák. č. 50/1976 Zb. explicitne upravuje, že za drobné stavby sa považuje aj oplotenie.

46. Správny súd vyhodnotil žalobcove námietky, aj vzhľadom na charakter konania o podnete prokurátora, ako nedôvodné. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie, argumentujúc, že žiadnu stavbu nepostavil, taktiež namietal rozpor skutkového stavu s obsahom administratívnych spisov a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho čiastočnú nezrozumiteľnosť. Správny súd už vyššie poukázal na charakter konania o proteste prokurátora, pričom v tomto type konania podaním protestu prokurátorom vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom a v prípade vyhovenia protestu správnym orgánom sa súhlas účastníka konania nevyžaduje a prípadné odvolanie môže smerovať len k otázke, či sa malo alebo nemalo protestu vyhovieť.

47. Žalobcovu námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia považuje správny súd v tomto konaní za nedôvodnú, pretože posúdenie zámeru ako celku je v súlade so stavebným zákonom, keď príslušný stavebný úrad skúma na podklade písomného oznámenia charakter stavby, prihliadajúc na jej umiestnenie, stavebnotechnické vyhotovenie a účel jej užívania. Tieto hľadiská sú podstatné najmä v prípade ohlásenej drobnej stavby, ktorej súčasťou je technické zariadenie.

48. V súvislosti s námietkou rozporu skutkového stavu, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia s administratívnymi spismi, správny súd konštatuje, že predmetom konania pred správnym orgánom bolo posúdenie zákonnosti postupu stavebného úradu v kontexte namietnutého porušenia zákona z dôvodov uvedených v proteste prokurátora. Teda sporným nie je skutkový stav, ten vyplýva z vykonaného štátneho stavebného dohľadu, ale právne posúdenie stavebného úradu na takto už zistený stav a jeho následný postup, v rámci ktorého mal ustáliť, či v danej veci ide o nelegálnu drobnú stavbu bez jej predchádzajúceho ohlásenia alebo o drobné úpravy stavby bez predchádzajúceho ohlásenia, v nadväznosti na určenie potreby ďalšieho zákonom predpokladaného postupu vo vzťahu k ich legalizácii. Taktiež z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného celkom jasne vyplýva, z akého dôvodu považoval za potrebné posudzovať už zrealizovanú stavbu komplexne, v súlade s jej účelom užívania. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že ten s poukazom na projektovú dokumentáciu stavby – sprievodnú a technickú správu mal za to, že na ohradenie predmetného parkoviska boli použité stavebné výrobky a stavebné práce, pričom takto vzniknutú konštrukciu, ktorej prvky sú navzájom pevne prepojené a svojou váhou a objemom slúžiacie ako základ pre ukotvenie bránky pre peších a zároveň plniace spolu s elektrickou posuvnou bránou a existujúcim betónovým múrom deklarovaný účel stavby, práve s ohľadom na jeden (stavebno-technický) funkčný celok, nemožno rozdrobiť na jednotlivé časti a posudzovať ich samostatne.

49. Vzhľadom na absentujúce písomné oznámenie žalobcu podľa § 57 ods. 2 stavebného zákona je legitímne trvať na požiadavke dôsledného dodržiavania všeobecne záväzných predpisov v stavebnom konaní a začať konanie podľa § 88 ods. 1 písm. b) v spojení s § 88a ods. 1 stavebného zákona, v ktorom stavebný úrad posúdi už zrealizovaný zámer žalobcu ako celok.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, že žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

51. O trovách konania žalovaného rozhodol súd podľa ust. § 168 SSP a úspešnému žalovanému trov konania nepriznal, pretože v správnom súdnom konaní orgánu štátnej správy možno ich náhradu priznať iba výnimočne. Výnimočné dôvody súd v tomto konaní nezistil.

52. O trovách konania ďalšieho účastníka konania rozhodol súd podľa § 169 SSP tak, že im ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne v súvislosti s plnením povinnosti uloženej súdom nevznikli.

53. Podľa § 40a ods. 1 zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov pôsobnosť Ministerstva dopravy Slovenskej republiky v oblasti územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia podľa doterajších všeobecne záväzných predpisov prechádza na Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky.

54. Senát správneho súdu v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Opomenutý sťažovateľ musí podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa o rozhodnutí správneho súdu dozvedel, najneskôr v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.